

Două fete tinere executate pentru credință în jurul anului 1550 A.D.

În jurul anului 1550, s-a întâmplat în episcopia de Bamberg, că două tinere fete s-au căsătorit și l-au primit pe Hristos prin credință, au fost botezate pe baza credinței lor, conform doctrinei lui Hristos, și, renunțând la păcat, au căutat să umble în noua viață cu Hristos. Din acest motiv, anticreștinii au căutat să le împiedice din această bună hotărâre și să le stingă intenția lor bună atât cât le stătea în putere. De aceea, au aruncat pe acești doi tineri mieluși în închisoare, unde i-au torturat cu mare asprime și au căutat și prin alte mijloace necreștinești să le determine să apostazieze; dar, cum ele erau ferm clădite pe Hristos, au rămas credincioase și neclintite în timpul întregii încercări. Col. 2:7; Apoc. 2:10. De aceea, autoritățile, care aici urmează în general sfaturile falșilor profeți, le-au condamnat la moarte; la care ele au fost bucuroase și neînfricațe. Când au fost duse la execuție, persecutorii lor, în semn de ocară și batjocură, le-au pus pe cap cununi de paie; după care unul a spus celuilalt „De vreme ce Domnul Hristos a purtat o coroană de spini pentru noi, de ce să nu purtăm și noi aceste coroane de paie în cinstea Lui?” Dumnezeu cel credincios va pune pentru aceasta o frumoasă coroană de aur și o coroană glorioasă pe capetele noastre.” Astfel, aceste două ramuri tinere s-au înarmat cu răbdare, după exemplul Căpeteniei lor Isus, au rămas credincioase până la moarte, au murit cu tărie și au obținut, prin har, cununa slavei cu Dumnezeu în ceruri.

Adversarii lor acordă acestor fete lauda că au murit cu totul neînfricațe și cu fermitate, și că aveau adevărata temelie și bază a credinței creștine în Răscumpărătorul lor, Isus Hristos, pe care l-au mărturisit deschis și la care au apelat în necazul lor, în care au murit cu fermitate și cu o speranță fermă; astfel că adversarii lor au avut îndoieli, dacă ei înșiși nu erau într-o eroare mai mare înaintea lui Dumnezeu decât aceste tinere fete, deși erau anabaptiste.

Cine dorește poate citi, în legătură cu această relatare, Johannes Manlius, tipărit la Frankfort, 1550 d.Hr.

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul

1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.